

студено и влажно каменіе! та баремъ вы са смислете на мое-то детенце, и не дѣйте пуца капки и студъ, — зеръ сте и вы като хора та немило- стиви? О! не, не, опростете ми, опрѣстете ми вы нѣми дувари! Вы ще почувствовате повече нежели проклетый Голосъ. (*клеква на колѣньв и по- дига дете-то къ мѣ небе-то*). О преблагій творче! Ты си ми далъ това детенце, Ты си му дарилъ животъ. — Тойзи даръ є твой, отче светый! — На тебе припада, — на тебе го и приносамъ като първый мой плодъ. — — — — Азъ сега не можъ да го занесъ въ черковъ на кърщеніе, нито пжкъ можъ да го проводъ по нѣкого. Но ты си превѣчный Боже на сѣко мѣсто, — а гдѣ то си ты, тамъ є и твой-тъ храмъ. — — — Тука немамъ ни- кого да ми кърсти дете-то и да извърши христі- анскъ-тъ длъжность, тѣй принуждена съмъ да го кръстѣ сама. — Чедо мое! азъ ще ти бѣдъ сега и майка. и кръстникъ, и свещеникъ, (*зелва ибрикъ- тъ съ водъ*). Преблагій Творче! обѣщавамъ са, че, догдѣ съмъ жива, ще наставлямъ чедо-то си въ светъ-тъ вѣръ за да познає и почита Тебе пре- благаго Бога, (*полива дете-то накръсть и хуртува*). Во има отца и сына и сватаго Духа, крыцава са рабъ божій Шмерценраихъ, (*распасва си престинкъ- тъ, загиъва дете-то и зелва го въ обѣтія-та си*). Тука въ мой-тъ обѣтіа ще бѣде твоа-та люлка, (*сѣдва доло и зелва колаче хлѣбъ*). Това ще ти бѣде пре- питаніе, чедо мое, съ това ще та храни майкати въ тѣзи ужаснъ тѣмницъ; защото гърди-тъ ми сѣ сасъхнали одъ гладъ, но бѣди задоволенъ, Божій промислъ вѣще ны остави, (*дѣвче хлѣбъ и туря по малко въ устата на дете-то; послѣ пуца дете-то, кле- ква и подига ржѣкъ къмъ небе-то*). О милостивый Творче! проводи Ангела хранителя, нека ма укрѣ-